

gatio debet addi modo et non verbo. unde iste possibile est esse. et non possibile est esse contradicunt. et non iste possibile est esse. possibile est non esse.

Necessse esse et impossibile non esse. sunt vniuersales affirmatiue.

Necessse non esse. impossibile esse vniuersales negatiue.

Non necessse esse. non impossibile esse. particulares negatiue.

Non necessse non esse. non impossibile non esse particulares affirmatiue.

Possible est esse. contingens est esse. particulares affirmatiue.

Non possibile est non esse. non contingens est non esse vniuersales affirmatiue.

Potentia rationalis valet ad opposita irrationalis vero actiua ad vnum tantum. sed potentia irrationalis passiuua valet ad opposita.

Non omnis potestas est oppositiua. nec etiam quecumque sunt sub eadem specie dicuntur ad opposita.

Quedam potestates equiuoce sunt. i. multi plices duplex est potentia. scilicet cum actu et ante actum.

Illa que sunt in actu semper sunt priora illis que sunt in potentia.

Entium quedam sunt in actu sine possibilitate precedente.

Aliqua sunt in actu cum potestate que est eorum pars.

Aliqua sunt semper in potentia et nunquam in actu. **A**liqua sunt in actu imperfecto sine possibilitate precedente actum completum.

Aristotelis ex lib. primo priorum propositiones.

Propositio est oratio alicuius de aliquo quo vel alicuius ab aliquo.

Propositio vniuersalis est que omni aut nulli inesse significat.

Particularis propositio est alicui aut non alicui: aut non omni inesse significat.

Indistincta propositio est que inesse aut non inesse significat sine signo vniuersali vel particulari.

Propositio demonstratiua est sumptio alterius partis contradictionis. propositio dyalectica vtriusque.

Terminus est in quem resoluitur propositio. ut in subiectum et predicatum.

Silogismus est oratio in qua quibusdam positis et concessis necesse est aliquid euenire: per ea que posita sunt et concessa.

Silogismus perfectus est qui nullus indiget proter ea que supra sunt ut appareat necessarii.

Silogismus imperfectus est qui indiget vnius aut plurium que sunt necessaria pro sumptos terminos. non autem per sumptas propositiones.

Dici de omni est quando sub subiecto nihil est sumere de quo non dicatur predicatum.

Dici de nullo est quando nihil est sumere sub subiecto a quo non remoueat predicationem.

Vniuersalis negatiua et particularis affirmatiua conuertuntur simpliciter.

Vniuersalis affirmatiua et particularis conuertuntur per accidentem.

Quando oppositum consequentis repugnat antecedenti: consequentia fit bona.

Nicquid sequitur ad consequens sequitur ad antecedens.

Contingens dicitur dupliciter. scilicet contingens necessarium et contingens alium. quod conuertitur cum possibili.

De particularibus et indistinctis idem est iudicium.

Silogismus est necessarius ab exponentibus ad exponentem.

Quando vtraque premisarum fuerit de necessario conclusio erit de necessario.

Minori existente de inesse: et maiori de necessario. sequitur conclusio de necessario.

Possibili posito inesse: nullum sequitur impossibile.

Contingens dicitur duobus modis. vno modo ut in pluribus et non semper sed frequenter. ut canescere hominem in senectute. et tale contingens dicitur natum. Alio modo dicitur contingens quod quantum est de se indifferenter est: se habens ad esse et ad non esse: ut est ambulare: motum terre fieri: et tale contingens dicitur infinitum.

De si affirmatio vel negatio vera est.

Quandoque ex opposito consequentis inferitur oppositum antecedentis: tunc prima consequentia fuit bona.

Omnis silogismus habet tres terminos et duas propositiones.

Vniuersalem conclusionem facilius est destruere quam construere.

Vniuersale sumendum est simpliciter et non de terminato tempore.

☞

Frequenter men. iri conuenit eo q̄ non bene
 exponitur termini secundū p̄positionem.
Non oportet semp terminos querere nomine
 exponi. quia sepe erunt termini quibus p̄o
 positum non est nomen.
In omnibus predicatis ad extremā maius re
 duplicatio est ponenda.
Bonum quoniam bonū predicare de iusticia
 falsum est ⁊ non intelligibile.
De facilioz sit terminozū expositio oportet acci
 pere nomina que valeant p̄o nominibus ⁊
 orationes p̄o orationibus.
Non oportet arbitrari p̄opter expositionē ali/
 quid accidere incoueniens.
Exempla ponimus: non quod ita sit. sed vt sen
 tiant adiscetes.
Non idē significat: esse nō albū. ⁊ nō esse albū

Secundi priorum.
Et falsis bene sequitur verū. sed ex ve/
 verū. nō ex falso verū: ex vero nihil nisi verū
Ad idem affirmatū vel negatū. nō sequit̄ idēz
Petere quod est in principio: est quādo nō de
 monstrat p̄positū quod sit quattuor modis.
 primo quādo non demonstrat omnino p̄o/
 positū. sc̄do q̄n̄ demonstrat p̄ ignotiora. tertio
 quando demonstrat per ea que equaliter sūt
 ignota. quarto q̄n̄ demonstrat p̄us p̄ posteri⁹
Si cōclusio est falsa: oportet aliquā p̄missarū
 esse falsam.
Elenchus est syllogismus contradictionis.
Cōtingit scire i vniuersali ignorādo i p̄ticulari
Nullum sensibilitū cum extra sensum sū scimus
Scire tripliciter dicitur similiter decipi.
Nihil p̄hibet scire ⁊ decipi circa idem.
Quando extrema conuertuntur: necesse ē me/
 diū conuerti ad vtrūq̄.
Magis eligendū magis fugiendo opponitur.
 et minus minorī.
Magis eligendū est bene agere: q̄n̄ agere. vñ
 magis eligenda est voluntas sine actione:
 quā actio sine bona voluntate.
Dilectio magis eligēda est q̄n̄ cōi⁹. q̄ dilectio
 sit secundū bonā volūtate: ⁊ cōtus s̄m actū
 corporalem.
Omnis concupiscentia ⁊ artes sūt p̄pter hoc
 quod optimū est. i. p̄pter finem.
Omnē quod est sine colera longeuum est.
Exemplum est quando medio extremū inesse

ostenditur per id quod est simile tertio.
Inductio est quando ex omnibus indiuiduis
 extremū ostenditur. inesse medio.
Istantia est. p̄positio cōtraria. p̄positio. nō.
Entimema p̄stat ex hycoibus ⁊ signis. hycos
 est p̄positio p̄pbabilis.
Probabile est quod sc̄it esse factū: vt i plurib⁹
Vnde hycos est. p̄positio: quādo sc̄it esse facta
 vt in plurib⁹ vt odire odietes amare amātes
Silogismus est necessarius: vel probabilis:
 vel demonstrabilis.
Per signa corporis nobis nota. sillogizamus
 dispositiones anime nobis ignotas vt oscu
 dere parientē eo q̄ lac habeat.
Prodiū dicitur esse quod scire facit.
Naturas rerū cognoscere est possibile.
Aristotelis regule hic sunt posite ⁊ verba.
Ex suis duobus libris posteriorum cum
 eius sententia ⁊ doctrina.

Et primo ex libro primo.
Omnis doctrina ⁊ ois disciplina intel/
 lectiua. ex p̄cristenti sit cognitione.
Tam sillogismus q̄n̄ inductio per prius notam
 faciunt doctrinam habere.
Exemplum est inductio. i. incompleta. entime/
 ma vero sillogismus dicitur. i. perfectus.
Aliq̄ necessaria sūt p̄cognoscere dupliciter. s.
 quia sunt ⁊ quid dicitur per nomen.
Et ē quid sit nominis ⁊ quid rei.
De dignitate oportet p̄cognoscere q̄z est. s.
 vera. **D**e passione quid dicitur per nomen.
De subiecto autem vtrūq̄ p̄cognoscere oportz
 vnde hic habem⁹ q̄ due sunt p̄cognitiones
 ⁊ tria p̄cognita: que sunt subiectuz: passio:
 ⁊ dignitas: **I**tem habemus q̄ in qualibet
 scientia oportet p̄supponere subiectuz esse
 ⁊ quid significat ipsum. sed de passione nō
 oportet p̄supponere esse. s̄z tm̄ qd̄ significet.
Omnē de quo contingit aut affirmare: aut ne/
 gare: verū est quia est.
Maior prius conclusionē cognoscitur ⁊ tem/
 pore ⁊ natura minor vero. simul cognoscitur
 tempoze. natura vero prius: conclusio vero
 per se ⁊ non per aliquid mediū cognoscitur
 esse sub vniuersali in maiorī.
Quod aliquis addicat hoc ipsum sc̄it: qd̄ autē
 non ⁊ nescit ipsum. **N**escit enī ipsum in soz
 ma. p̄pria. i. actu: bñ sc̄it ipsū potētia i virtute
Qui sc̄it triangulum habere tres equales duo